

دو نامه‌ی خصوصی از سید علینقی امین

به سید مصطفی سیادتی

ح. ۱.

□ ۱- درآمد

نامه‌های خصوصی نه تنها از جهات تاریخی بلکه از منظر هنر، ادب، عرفان و دانش و بینش نیز ارزشمندند. نمونه‌ی آن‌ها دو نامه‌ی زیر به قلم مرحوم آیت‌الله استاد سید علینقی امین (۱۲۹۷-۱۳۷۹) از تهران به حجت‌الاسلام والمسلمین سید مصطفی سیادتی (متولد ۱۳۰۴ در نجف اشرف، فرزند مرحوم آیت‌الله حاج میرزا حسن سیادتی) از روحانیون مقیم سبزوار است که شرح حال خود ایشان و پدر بزرگوارشان هم‌چنان که زیست‌نامه‌ی زنده‌یاد استاد سید علینقی امین و پدر ایشان امین‌الشریعی سبزواری در منابع مختلف از جمله در **سبزواری شهر دانشوران بیدار** تألیف محمود بیهقی و **تذکره‌ی سخنوران بیهقی** تألیف حسن مروجی به چاپ رسیده است.

این نامه‌های ارزشمند استاد امین را مخاطب پرهیزکار و بزرگوار آن (حضرت آقای سیادتی) از چهل سال پیش مرتب نگاهداری فرموده‌اند و در سفر اخیر که من در تیرماه ۱۳۸۸ به سبزوار داشتم، به من هدیه فرمودند. آقای سیادتی با ما چندجور نسبت و فامیلی دارند؛ از جمله هم خودشان و هم دایی دانشمندشان مرحوم حسن روحانی داماد دایی پدر زنده‌یاد من (مرحوم سید محمد عربشاهی) بودند. این است که نامه‌ها بسیار صادقانه و لطیف نوشته شده است.

خط و ربط و املاء و انشای نویسنده‌ی دانشمند این نامه‌ها، به آن‌ها اعتباری ادبی و هنری می‌دهد. اما مهم‌تر از آن‌ها مضامین عالیه و درون‌مایه‌ی سرشار از علم و ایمان و عزت نفس و تقوایی است که در این نامه‌های خصوصی موج می‌زند.

این اخلاقیات و خلقیات، میراث عظیمی است که از پدران شرافتمند ما برایمان به ارث مانده است؛ میراث معنوی بسیار کلان و گرانی که بر اثر خودخواهی و بی‌تقوایی جمعی دین‌فروش جاه‌طلب، مورد تخطئه‌ی نسل امروز واقع شده و کار به آن‌جا کشیده است که اگر آمریکا میلیون‌ها دلار خرج می‌کرد که اسلام را نزد عامه‌ی مردم بی‌حرمت کند، دین ما این‌گونه بی‌حرمت نمی‌شد. به باور ما خطر از میان رفتن این معنویت و شرافت است که به هیچ صورت دیگر، قابل جبران نیست. واجب است که عقلای قوم، همه‌ی سنت‌ها و سنتی‌ها را به یک چوب نرانند.

متن دو نامه را بخوانید و خود داوری کنید:

۲- نامه‌ی مورخ ۲۵ آذر ۱۳۵۲: روئای صادقه

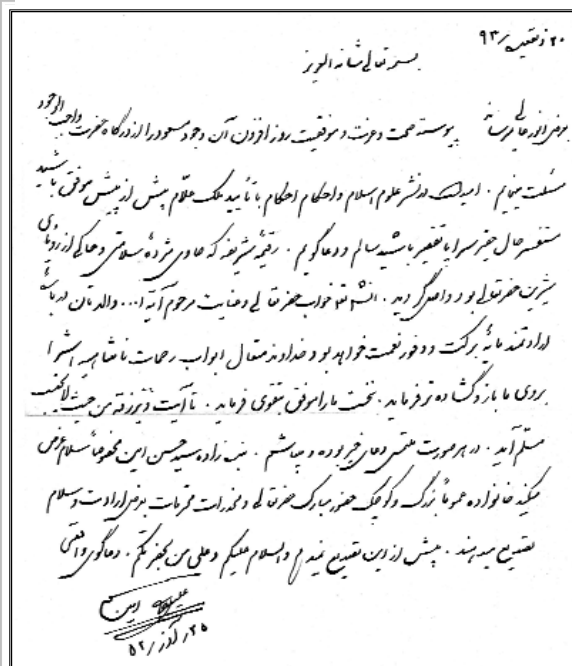
بسمه تعالی شانه‌العزیز

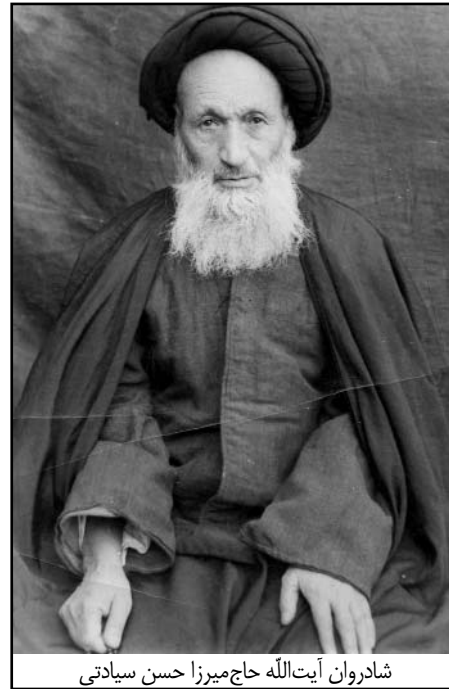
۲۰ ذی‌قعدة ۹۳

به عرض انور عالی می‌رساند: پیوسته صحت و عزت و موفقیت روزافزون آن وجود مسعود را از درگاه حضرت واجب‌الوجود مسالت می‌نمایم. امید است در نشر علوم اسلام و احکام احکام با تایید ملک‌عالم پیش از پیش موفق باشید. مستفسر حال حقیر سراپا تقصیر باشید، سالم و دعا گویم.

رقیمه‌ی شریفه که حاوی مژده‌ی سلامتی و حاکی از روئای شیرین حضرت عالی بود، واصل گردید. انشاءالله تعالی، خواب حضرت عالی و عنایت مرحوم آیت‌الله والدتان [آیت‌الله حاج میرزا حسن سیادتی] درباره‌ی ارادتمند، مایه‌ی برکت و وفور نعمت خواهد بود. خداوند متعال ابواب رحمت نامتناهی‌اش را بر روی ما باز و گشاده‌تر فرماید. نخست ما را موفق به تقوی فرماید. تا آیت «و یرزقه من حیث لایحتسب» مسلم آید. در هر صورت، ملتمس دعای خیر بوده و می‌باشم.

بنده‌زاده سید حسن امین مخصوصاً سلام عرض می‌کند.

شادروان آیت الله حاج میرزا حسن سیادت

بعضی از علما می گویند همیشه از درگاه رب و دود و باب رحمت واجب الوجود تندرستی و دوام قرآن و ذات مسعود و بگو در
سنت علم: حقیقتاً کماکان دعا گو بوده و پیشام: چند روز قبل از ارسال نامه حقیقتاً شریفه شریعتی را انجام امور در حال
دنیابت کرده چون سرگرم جمع آوردن وجه و در آوردن بونج و لباس و پتو و سایر چیزها که در خوزستان در مسجد بودم
فرصت پیدا نکردم که در منزل نامه را اطلاع دهم ایوم زیارت دستخط مبارک کنی دستخط مبارک کنی نام من مربوط نائل
گردیدم: بسیار شکر و ادب من و پرستو بود امیدوارم حق اجداد طاهرین مؤثر واقع گردد:
تو با خدای خود انداز کار و دل خوشدار کردم اگر نگذرد من خدا بکند: خداوند صالح هر اوقات
و لطافت را از نعمت امان که در اسلام حقیقی و واقعی بهره مند فرماید: اغلب مصداق: یقولون با فواهم
ما لیس فی قلوبهم: باطنی فرزند ظاهر دارند: آه از این صفت ایمان بی هر چه بزرگتر از صفات در سر
این صفت را ندانند اینها صورتند: مراد نامه و کشته شهوتند: بهمان حکمت آموختن غلط است فقط برای
یادآوری است بسیار بخوانید: ربّ ائی مسئی القذرات ارحم الراحمین: سلام دعا گو و جمع خانواده را
خدمت جمع نامبر و خانواده نامبر ارحم الراحمین به اطلاع فرمائید: ارادتند
۱۳۵۸/۲۵/۲۴
۱۳۵۸/۲۴/۲۵

مطالعه‌ی فتوکی نامیه‌ی مربوطه نائل گردیدم. بسیار شیوا و متین و پرمغز بود. امیدوارم به حق اجداد طاهرین موثر واقع گردد.

تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار

که رحم اگر نکند، مدعی خدا بکند
خداوند متعال همه‌ی اقشار و طبقات را از نعمت ایمان کامل و اسلام حقیقی و واقعی بهره‌مند فرماید. اغلب به مصداق: یقولون با فواهم ما لیس فی قلوبهم، باطنی غیر از ظاهر دارند: آه از این صفت ایمان بی‌هنر

چه هنر زاید ز صفر؟ در دسر!

این نه مردانند اینها صورتند

مرده‌ی ناند و کشته‌ی شهوتند
به لقمان حکمت آموختن غلط است؛ فقط برای یادآوری است. بسیار بخوانید: ربّ ائی مسئی القذرات و انت ارحم الراحمین. سلام دعا گو و جمع خانواده را خدمت جمع فامیل و خانواده‌های محترم اصیل امر به ابلاغ فرمایید.

ارادتمند: علینقی امین

۳۰ بهمن ۵۸ برابر با ۲۴ [ربیع الثانی] ۱۴۰۰

خانواده عموماً بزرگ و کوچک حضور مبارک حضرت عالی و مخدرات محترمانه به عرض ارادت و سلام تصدیع می‌دهند. بیش از این تصدیع نمی‌دهم. والسلام علیکم و علی من بحضرتکم.

دعاگوی واقعی. علینقی امین ۲۵ / آذر / ۱۳۵۲

۳- نامه‌ی ۳۰ بهمن ۱۳۵۸: دغدغه‌های اجتماعی

محضر مبارک حجت الاسلام والمسلمین عمادالفرقاه و المجتهدین زین الاتقیاء حضرت مستطاب آقای حاج سید مصطفی سیادت دامت برکاته

به عرض انور عالی می‌رساند: همیشه از درگاه رب و دود و باب رحمت واجب الوجود تندرستی و دوام عمر آن ذات مسعود ذی جود را مسالت دارم. حقیر کماکان دعا گو بوده و می‌باشم. چند روز قبل بعد از ارسال نامه‌ی حقیر رقیمه‌ی شریفه‌ی ۱ [اول] مشعر بر انجام امور واصل و زیارت گردید. چون سرگرم جمع‌آوری وجه و آرد و برنج و لباس و پتو برای سیل‌زدگان خوزستان در مسجد بودم فرصت پیدا نکردم که وصول نامه را اطلاع دهم. ایوم به زیارت دستخط مبارک ۲ [دوم] و